

Kitől vétetik el és kinek adatik?

Köszöntés: „Seregek Istene, fordulj hozzánk! Tekints le az égből, lásd meg, és gondozd ezt a szőlőt! Oltalmazd, amit jobboldal ültettél, és a fiút, akit magadnak neveltél! Uram, Seregek Istene, újíts meg bennünket! Ragyogtasd ránk orcádat, hogy megszabaduljunk! (Zsolt 80, 15-16.20).” Ámen.

Gyülekező ének: 215:1.6: „Eltévedtem, mint juh...”

Fennálló ének: 158: „Ha te meg nem tartasz...”

Fő ének: 76: „Ismeretes az Úr Isten Júdában...”

Előfóhász: „Neked, Uram, igazad van, nekünk pedig szégyenkeznünk kell még ma is; nekünk, Júda férfainak, Jeruzsálem lakóinak és az egész Izráelnek közelben és távolban, mindazokban az országokban, amelyekbe szétszórtad őket hűtlenségük miatt; mert hűtlenek voltak hozzád (Dan 9,7).” Ámen.

Lekció: Máté evangéliuma 21, 33-43

„Hallgassatok meg egy másik példázatot. Volt egy gazda, aki szőlőt ültetett, kerítéssel vette körül, borsajtót készített, és őrtornyot épített benne, azután bérbe adta munkásoknak, és idegenbe távozott. Amikor elérkezett a szüret ideje, elküldte szolgálait a munkásokhoz, hogy vegyék át a neki járó termést. A munkások megfogták szolgálait, és kit megvertek, kit megölték, kit pedig megköveztek közülük. Aztán ismét küldött szolgálát, többet, mint először, de ugyanígy bántak azokkal is. Utoljára pedig fiát küldte el hozzájuk, mert úgy gondolta: A fiamat meg fogják becsülni. De amikor a munkások meglátták a fiát, így szóltak maguk között: Ez az örökös: gyertek, öljük meg, és azután mienk lesz az öröksége. Majd megfogták, kidobták a szőlőn kívülre, és megölték. Vajon majd ha megjön a szőlő ura, mit tesz ezekkel a munkásokkal?” Ezt felelték neki: „Mivel gonoszak, ő is gonoszul veszi el őket, a szőlőt pedig más munkásoknak adja ki, akik megadják a termést a maga idejében.” Erre megkérdezte tőlük Jézus: „Sohasem olvastátok az Írásokban: Az a kő, amelyet az építők megvetettek, az lett a sarokkő, az Úrtól lett ez, és csodálatos a mi szemünkben. Ezért mondom nektek, hogy elvétetik tőletek az Isten országa, és olyan népnek adatik, amely megtermi annak gyümölcsét. És aki erre a kőre esik, összezúzza magát, akire pedig ez a kő ráesik, azt szétmorzsolja.” Amikor a főpapok hallották példázatait, megértették, hogy róluk beszél. Szerették volna elfogni, de féltek a sokaságtól, mert az prófétának tartotta.

Előima

Uram, Te ismered a szívem. A szorongó, a morcos és a barátságtalan szívét, amely sokszor csak az örökségre koncentrálnak. A büszke szívét, amely ellenkezik. A rest szívét, amely nem képes elindulni, és amely tele van önzéssel. Kérlek Jézusom, ne hagyj meg ilyennek, hanem adj nekem új szívét. Taníts a te akaratodat keresnem és Neked engedelmessé válnom. Te vagy a Pásztor, Aki hordozza a gyengét, könyörgök, fogj engem is a karodba. Te vagy az Orvos, Aki gondozza a beteget, jöjj közel hozzám könyörülettel. Tőled jön minden indíttatás, fuvallat, minden mozdulat, csak Általad sikerülhetnek tetteim. Várlak Uram, mert nem vagy messze. Jöjj, Uram, Jézus! Jöjj, add nekem az élet vizét, frissíts fel áldásoddal, hogy ne csak életrevaló, hanem kegyelemre szomjazó legyek. Irgalmadért esedezem. Könyörgök, úzd el a gonosz hatalmát, távolítsd el a sötétséget. Gyújtsd meg bennem tüzedet, és tégy alkalmassá a szolgálatra, hogy az igazság gyermeke maradjak és a jogosság Királyát szolgáljam. A Te hatalmas nevedért tartás meg, és kérek, szólj hozzám és hallgass meg engem. Ámen.

Igehirdetés előtti ének: 229:3. verse: „Szentlelked töltsd ránk ki...”

Textus: Máté evangéliuma 21, 43

„Ezért mondom nektek, hogy elvételik tőletek az Isten országa, és olyan népnek adatik, amely megtermi annak gyümölcsét.”

Vasárnapot ünneplő keresztyén gyülekezet, drága testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

A főpapok Izráel népe véneivel együtt odamentek Jézushoz és végig hallgatták a nekik szánt hegyi beszédet, amely elsősorban arról tanúskodott, hogy Istené a szőlőskert. Az Úr gondosan készítette elő: „szőlőt ültetett, kerítéssel vette körül, borsajtót készített, és őrtornyot épített benne (Mt 21,33).” Szeretet, őrzés és védelem volt és van Isten munkája mögött. Az Úr gondosan elkészített szőlőjét pedig bérbe adta az izraeli joggyakorlat szerint. Mindennapos volt bérbe adni Izráelben a termőföldet. Vagy teljesen megvásárolták a tulajdonostól, vagy bérbe adták azt megművelésre. Igaz, a bérbeadás indoka itt szerepel: „*idegenbe távozott a gazda*”, de a bérbeadás feltételei nincsenek feltüntetve. Mi lesz így a szőlőskertből? Szolgai gondolkodás, aki úrrá akar lenni mindenben. Végül jön az elszámoltatás. Első kiküldetés során sok szolga érkezik. Második kiküldetés során még több szolga érkezik. Végül pedig, a harmadik kiküldetés során az örökös

érkezik. Figyeljük meg, hogy ebben a példázatban is arról olvasunk, ami az előzőben is nyilvánvaló volt: „A szolga és a gazda viszonyáról.” Sajnos a szolgák ellenszegülnek. A szőlőművesek úgy gondolkodnak, hogy meg lehet és meg kell szabadulni a gazda szolgálaitól, sőt az örököstől is. Nem félnek minden módszert bevetni. Őszintén kimondják: „Az én templomom és az én gyülekezetem. Az enyém, miközben a tulajdonjog Istené.” Attól, hogy Isten messze van, nem jelenti azt, hogy nem kell felelősséggel szolgálni őt. A gép forog, de az Alkotó nem pihen. Nincs igaza Madách Imrének. Az ember nagy tragédiája éppen ez. Nem számol Istennel és hatalmával. Az Ő tulajdon népét vezető emberek nem számoltak Istennel. Fájdalmas, de igaz megállapítás. Akiknek nemcsak a feladatköréhez, hanem hitéhez, meggyőződéséhez, lelkiismeretéhez, *kegyességéhez* hozzátartozna az Úr félelme, éppen azok felejtkeztek el Istenről és az Ő bírói székéről, valamint trónoló voltáról. Ez a példázat önkritika minden szolgálattelvő irányába. Drága testvérem! Ne úgy rendezkedj be az életedben és a gyülekezetedben, mint ha Isten felett állnál gonosz szőlőműves módjára. Az a jog, ami Istent illeti meg, az maradjon az Ő tarsolyában. Igaza van Pilinszky Jánosnak: „Az Istenben élő ember tisztán látja a világot. A világban élő ember nem láthatja Istent.”

Kérdezhetnénk, miért engedi ezt meg az Úr? Az a Gazda, aki minden erejét a saját szőlőjébe fektette. A védtelen szolgákat el lehetett tenni láb alól? Az örököst meg lehet ölni és ki lehet vetni a szőlőn kívülre? Igen, mert igaz az, amit a Zsidókhoz írott levél írója a szívünkre helyez: „*másokat viszont megkínóztak, akik nem fogadták el a szabadulást, hogy dicsőségesebb feltámadásban legyen részüik. Ismét mások megszégyenítések és megkorbácsolások próbáját állták ki, sőt még bilincseket és börtönt is. Megkövezték, szétfűrészelték, kardélre hányták őket; juhok és kecskék bőrében bujdosnak nélkülözve, nyomorogva, gyötrődve azok, akikre nem volt méltó a világ; bolyongtak pusztákban és hegyeken, barlangokban és a föld hasadékaiban.* (Zsid 11,35-38)“ De miért? Miért kellett az örökösön túl is várni? Miért kell még mindig várni? Azért, mert az Úr hosszútűró és szerető Isten. Isten ma is vár, hogy a

szőlőskertjéből és a borsajtójából ne vér, hanem bor ömöljön. A vígasság itala, az öröm forrása legyen a szőlőskertje, ne pedig az ítélet színhelye. Izráel népe, a gyülekezet és a közösség nem lehet a gyengeség és a tehetetlenség színhelye, hanem az Úrban rejlő öröme. Jézus épp ezért mondja a példázatot. Alkalmas vagy alkalmatlan az idő, Igéje szól, Igéje hív. Méghozzá megtérésre. A főpapok (Mt 21,23; 21,45) mennek oda Jézushoz és hallgatták Őt és Ő azokhoz szólt, akik körbe állták. Vajon én, aki ma itt állok, és odamegyek Jézushoz, az Úr hajlékában magamra vonatkoztatom-e Isten Igéjét? Nem a harmadiknak szól, hanem nekem szól. Akiknek mondja, azok a hallgatóság. Jézus szájíze kritikus, de igaz. Miért? Azért, drága testvérek, mert nem a terméssel volt a gond, és ma sem a terméssel van a gond, hanem a szolgák hozzáállásával. Nem savanyú a szőlő. Nem vadszőlőt termet a gazda szőlőskertje (lásd Ézs 5). A gond a szőlőművesekkel volt és van. Gond a gonoszság. Gond a bűn. Gond a bűnös és ideje felébredni. A jó példa kell, hogy hasson – Jézus és Máté szemszögéből is. Máté látja népe és gyülekezete bűneit és Jézuson keresztül orvosolja azokat. Ő vámszedő volt, de tanítvánnyá lett. Mit vár Isten a saját szőlőjétől? Isten egyetlen követelménye a felelősségvállalás, a hibák beismerése és a hozzátérés. Isten egyetlen kérése: a Neki járó termés. Isten még a mindent sem kívánja, de a Neki járó termést viszont kéri. Mit várnak a gonosz szőlőművesek a gazda szőlőjétől? Ők mindent kérnek, sőt visznek. Nekik az örökség kell. Az ő szótárukból hiányzik az alázat, a szolgai forma, de szívesen használják az elutasítást, sőt az agressziót is, képesek a tettegességig elmenni. Isten mai igénye is ennyi: Gyümölcsöket kíván. Irgalmasságot és nem áldozatot. A feladatod: Átadni a termést, de talán ma te is rugódozol, és azt mondod: Én nem adok át semmit. Ez az örökös huzavona, megy az ember és Isten között az örökségért. Mindent megölni és felperzselni magam körül, elmenni egészen az örökösíg, majd végül belepusztulni az egészbe. Megéri így szolgálni? Megéri ezt művelni Isten szőlőskertjével? Azok, akiknek mindez bérbe volt adva, akik használták, de végül is nem szolgálták a javát

Izráelnek, így éltek. Egyszer mindennek vége lesz. A gazda kegyelmesen vagy erőszakosan végez velük is. Az a gazda, aki Károli Gáspár fordítása szerint mindig *„várt jogőrzésre, s ím lőn jogorzás; és irgalomra, s ím lőn siralom!”* (Ézs 5,7)

De van remény, ami egy hatalmas felkiáltójel mindenki számára a történet végén. Ha Izráel nem, akkor a pogányok igen. Van remény. Van holnap. Az Úr másnak adja. Más népnek adja. Olyan népnek, amelyik megtanulja, és bűnbánatot tartva elfogadja: Istené a dicsőség, miénk pedig arcunk pirulása. Isten nem akar mást, csak azt, hogy számoljunk el mindennel. De főleg a neki járó terméssel az életünkben. Mit kíván Isten törvénye? *„Szeress és tégy, amit akarsz.”* (Ágoston)

Az örökös örökségét elfogadva, lemondva a testi örökségről, vállalva az örökös szerepét lehetünk mi is a Vőlegény barátai. A fiú Jézus. Az örökös Isten Fia, a Megváltó. Aki felismeri Őbenne az élet örökségét, az Ő áldásos munkáját, annak örök élete van. Annak nem kell a veszendő arany és ezüst, elég lesz az érte folyt drága vér áldásaiban részesülni és megteremni a hála gyümölcseit. Ezeket a gyümölcsöket a szőlőskertünk gazdája kéri tőlünk számon. Nem kér lehetetlent a Pozsonyi Református Egyházközség lelkipásztoraitól, gondnokaitól, presbitereitől, gyülekezet tagjaitól. A hála gyümölcseit. Hálával áldozz az Úrnak, drága testvérem, és akkor meghallod a gazda szavait a végső elszámoltatáskor, ami drága öröksége minden hívőnek: *„Fiam, te mindig velem vagy, és mindenem a tied* (Lk 15,31).”

Utóima:

„Vessetek magatoknak igazságot, akkor hűséget arathattok! Szántatok föl új szántóföldet, mert ideje, hogy keressétek az Urat, míg majd eljön, és hullatja rátok az igazság esőjét.” (Hós 10,12)

„ölsétek fel az új embert, aki Isten tetszése szerint valóságos igazságban és szentségben teremtett.” (Ef 4,24)

„Azért pedig, hogy megtudjátok: az Emberfiának van hatalma bűnöket megbocsátani a földön - így szólt a bénához: Neked mondom, kelj fel, fogd az ágadat, és menj haza!” (Mk 2,10-11)

„micsoda a halandó - mondom -, hogy törődsz vele, és az emberfia, hogy gondod van rá?” (Zsolt 8,5)

„Hallgassatok rám, konok szívűek, akik messze vagytok az igazságtól! Közel van igazságom, nincs már messze, szabadításom nem késik.” (Ézs 46,12-13a)

„mindenért hálát adjatok, mert ez az Isten akarata Jézus Krisztus által a ti javatokra.” (IThessz 5,18)

„Hálát adok az Úrnak teljes szívemből, elbeszélem minden csodatettedet.” (Zsolt 9,2)

Jézus mondja: Ti azért így imádkoztatok...

Adakozás: Isten országának ezt az evangéliumát pedig hirdetik majd az egész világon, bizonyságul minden népnek; és akkor jön el a vég.” (Mt 24,14)

Áldás: „Az Úr Jézus Krisztus kegyelme, az Isten szeretete és a Szentlélek közössége legyen mindnyájatokkal!” Ámen. (IIKor 13,13)

Záró ének: 398: „Úr lesz a Jézus mindenütt...”

Túrmezei Erzsébet: MOST

Most minden út Tebenned összefut.

Most minden cél Tebenned összeér.

**Az egész világ körötted forog, s Te a nagy mindenséget
vezérlő erővel igazgatod. Igazgass engem is!**

**Hadd legyek egy parányi csillagod, melynek fényét észre se venni,
de melynek fénye Tefeléd ragyog. Igazgass engem is!**

Arra megyek, amerre akarod.

Hadd legyek egy parányi csillagod.

És hogyha jó az est, ha feketére fest

mindent az éjszaka, hadd legyek én is az éjnek világító csillaga.

És sok ezredmagammal Teremtsek ragyogást... Terólad ragyogást.

**Uram, ki a világot vezérlő erővel igazgatod,
igazgass engem is!**

Hadd legyek egy parányi csillagod!